

Det er et hverdagsmirakel

1. Det er et hverdagsmirakel,
at der er mad på mit bord,
for jeg er ikke landmand
og dyrker ingen jord.
Når de bølgende marker er modne og hvide,
da takker jeg stille for dem, som må slide,
så jeg kan få dagligt brød.
2. Dog er jeg lidt af en bonde,
jeg sår og vander mit bed.
Her står et håb og vokser
i jord af kærlighed.
Der er spirer så små, at jeg frygter, de falder.
I storme og kulde jeg råber og kalder
på kræfter, jeg ikke har.
3. Mit bed skal passes og plejes
med omsorg dag efter dag.
Jeg jubler, når det lykkes,
begræder nederlag.
Når min høst blot er torne og korn uden kerne,
så skimter jeg pludselig håb i det fjerne:
min næste, der rækker ud.
4. Gud skabte verden i visdom
og sendte varme og regn,
så der var nok til alle,
til Abel og til Kain.
Jeg kan proppe min lade og tætne hver revne,
men lær mig at sjuske med høsten og levne,
så andre kan mætte sig.
5. Det er et evigt mirakel,
som du har sået i mig.
Et frø, som knap var synligt,
har banet sig en vej.
Mine grene skal bugne af æbler og blommer,
når sommeren ender, og høsttiden kommer.
Og glæden skal blive stor!

Tekst: Peter Fischer-Nielsen (2022)

Melodi: Kristian la Cour (2022)